

Ηρθε η ώρα των Ελλήνων! Το «Ψευτορωμαϊκό» καταρρέει κι ο Τράγκας απλά θα το σπρώξει στο γκρεμό! Ζούμε ιστορικές μέρες!

Γράφει ο
Πύρινος Λόγιος

Σήμερα το μεσημέρι είδα το βίντεο που ανέβασε το ΕΠΑΜ του Καζάκη και που συμμετείχε σε αυτό ο Γιώργος Τράγκας. Ειλικρινά, δάκρυσα από συγκίνηση. Επιτέλους, ένα δικό μου όραμα, από παιδί ακόμη, από φοιτητής, όπου ο ρομαντισμός

και ο πατριωτισμός ξεχείλιζε στη ψυχή μου, το βλέπω να γίνεται πράξη. Επιτέλους, οι Έλληνες ενώνονται! Ποδοπατούν επιτέλους τις τεχνητές διαχωριστικές γραμμές με τις οποίες το «Ψευτορωμαϊκό» και οι ξένοι δυνάστες μας επέβαλαν για να μας ελέγξουν! Γκρεμίζουν τα τείχη της ντροπής, παραμερίζουν τις όποιες «ιδεολογικές» διαφορές είχαν στο παρελθόν! Κατάλαβαν τελικά ότι υπήρξαν απλά ψηφοθηρικά πιόνια μιας διεφθαρμένης ελίτ κι ότι χρησιμοποιήθηκαν οι ίδιοι ως εργαλεία εκμετάλλευσης των ξένων και των ντόπιων συμφερόντων, απλά και μόνο για να συντηρούν ένα σάπιο καθεστώς τόσων χρόνων! Τώρα όμως, είναι η ώρα τους! Ήρθε η ώρα όπου η πλειοψηφία των αγνών πατριωτών όλων των χρωμάτων και ιδεολογιών, να λάβει τον λόγο και την κατάσταση στα χέρια του. Μ' άλλα λόγια, ήρθε η ώρα των Ελλήνων!

Ο Μητσοτάκης, είναι φώς φανάρι πλέον, ότι έχει χάσει κυριολεκτικά τη μπάλα. Η εφημερίδα «Δημοκρατία» στο κυριακάτικο τεύχος της (κυκλοφορεί Σάββατο λόγω του τριήμερου) έχει τεράστιο ρεπορτάζ για τα τεκταινόμενα που συμβαίνουν στο Μαξίμου μεταξύ επιτροπής λοιμωξιολόγων και κυβέρνησης. Μια φαγωμάρα άνευ προηγουμένου, η οποία απορρέει από το «blame game» που παίζεται μεταξύ τους, λόγω της απόλυτης αποτυχίας των απάνθρωπων και φασιστικών υγειονομικών μέτρων για την καταπολέμηση του...κορωναϊού! **Οι μεν ρίχνουν τις ευθύνες στην κυβερνητική ανικανότητα στο να τα εφαρμόσει και δε τους κατηγορούν για ανικανότητα!** Δεν ήθελα ειλικρινά, τίποτε άλλο από το να καθόμουν σε μια γωνιά στα άδυτα του Μαξίμου και να απολαμβάνω το θέαμα. Ένας αχταρμάς ανίκανων και πουλημένων «μορφωμένων» και καλοπληρωμένων τομαριών να τσακώνονται για να σώσουν τα σάπια σαρκία τους. Κατέστρεψαν έναν ολόκληρο λαό, ισοπέδωσαν μια παραπαίουσα οικονομία από τους οικονομικούς βομβαρδισμούς μιας ολόκληρης δεκαετίας χωρίς ντροπή και αιδώ και τώρα, πάνω στα αποκαϊδία, να κονταροχτυπιούνται χωρίς τσίπα για το «τις πταίει».

Δυλήθηκα κυριολεκτικά αυτή τη φουκαριάρα την πρόεδρο της επιτροπής, η οποία χτές βγήκε στα κανάλια και προσπαθούσε, με ταραγμένη φωνή και ακατάσχετο ειρμό, να ...μαυιλογεί περί της «ορθότητας μεν των μέτρων», αλλά που στη πορεία...πήρανε όλοι στραβό δρόμο και χάθηκε η...μπάλα και φυσικά το ψέμμα που έχει φετιχοποιηθεί εν μέσω απρόσφορων θεωριών και ανοησιών, αναδεικνύεται ως η μόνη επικοινωνιακή οδός για τους ανίκανους «άριστους». Και ας πάει να ...πνιγεί η πατρίδα.

Ναί;

Λάθος!

Η πατρίδα δεν πρόκειται, όχι να πνιγεί, αλλά ούτε τρίχα της να πειραχτεί. Γιατί; Διότι...έτσι γουστάρει ο Ύψιστος.

Το μόνο που θα πνιγεί, **θα είναι το σάπιο κουφάρι του «Ψευτορωμαϊκού».**

«Ο Θεός αγαπάει τον ..κλέφτη (λέγε με «Ψευτορωμαϊκό»), αλλά αγαπάει (περισσότερο) και τον νοικοκύρη (λέγε με ελληνικός λαός)». Η παροιμία αυτή του θυμόσοφου λαού μας, δεν μπορεί να γίνει πιο επίκαιρη. Και κατά κυριολεξία μάλιστα, ο ίδιος ο Ύψιστος έχει πάρει την απόφαση εδώ και πολύ καιρό, να τους τελειώσει. Ξέρετε γιατί; **Γιατί πλησιάζει η ώρα της Ελλάδας και των Ελλήνων.** Μια αναμονή εξακοσίων και πλέον χρόνων, που φαίνεται να φτάνει στο τέλος της. Ο Κολοκοτρώνης ήταν σαφής. Σαφέστατος. *«Ο Θεός έβαλε την υπογραφή του σε ένα ομόλογο, την ελευθερία της Ελλάδας. Και ο Θεός δεν παίρνει την υπογραφή του πίσω».*

Το φαινόμενο «Τράγκας» και οι «Ελεύθεροι Άνθρωποι

Ένα πράγμα μπορώ να βεβαιώσω με παρρησία. Ότι ουδέποτε είχα καν υποψιαστεί ότι ένας δημοσιογράφος της υφής και του (βιοποριστικού) επιπέδου του Γιώργου Τράγκα θα...τολμούσε να βγει στον ακανθώδη και βαλτώδη πολιτικό βίο της Ελλάδας. Κι αυτό διότι οι ενέργειες του και η δημοσιογραφική του σταδιοδρομία ουδόλως ομολογούσαν κάτι τέτοιο.

Ο Τράγκας ήταν και εξακολουθεί να είναι το... «κακό παιδί» της ελληνικής δημοσιογραφίας. Ένας «σκληρός καριόλης» της 4ης Εξουσίας στην Ελλάδα, όπου πάντοτε ή σχεδόν πάντοτε, βρισκόταν απέναντι στη κάθε πολιτική εξουσία στον τόπο του. Αν κανείς μπει στον κόπο να επισκευθεί την Εθνική Βιβλιοθήκη και να αναζητήσει

τα φύλλα της «Βραδυνης», όπου κατά κόρον αρθρογραφούσε και ειδικότερα στα χρόνια της μεταπολίτευσης, θα διαπιστώσει του λόγου το αληθές. Αυτό ακριβώς το...χοϋί του ήταν που «ανάγκαζε» πολλούς συναδέλφους του και μη, να μιλάνε για ωμό ομορτισμό του Τράγκα και να τον κατηγορούν ότι αποτελούσε το...μακρύ χέρι κάθε εκδότη ο οποίος ήθελε κάποια «εκδούλευση» από το γκουβέρνο. Ιδίως μάλιστα κατά την περίοδο της διακυβέρνησης της χώρας από τη ΝΔ του Κων. Μητσοτάκη, εκείνη την ταραχώδη πενταετία 1989-1994, όπου ο Τράγκας δούλεψε για το συγκρότημα Αλαφούζου (Καθημερινή - Σκάϊ). Από τον παραδοσιακό «δεξιό» τύπο, δεν υπήρχε ούτε ένας που να μην τον χτυπούσε αλύπητα για την αντιπολίτευση και την δριμύτατη κριτική που ασκούσε στον πατέρα Μητσοτάκη, παρά το γεγονός ότι είχε...χιλία δίκια στο να το κάνει. Όμως επειδή οι Αλαφουζαίοι εκείνη την εποχή ήταν απέναντι στο Μητσοτακέϊκο για τους δικούς τους λόγους που αφορούσαν κυρίως τις επιχειρηματικές δραστηριότητες του ομίλου, η αντιπαράθεση του Τράγκα με τον τότε πρόεδρο της ΝΔ, ερμηνευόταν αλλιώς από τους κονδυλοφόρους κυρίως της λαϊκίστικης πτέρυγας του δεξιού Τύπου (Ελ. Τύπος και Δημ. Ρίζος). Ο Τράγκας όμως ουδέποτε είπε ή έγραψε κάτι ψευδές. Αντιθέτως, οι αποκαλύψεις του και ειδικά με την ιστορία των τσιμέντων ΤΙΤΑΝ και του ιταλικού ομίλου ΚΑΛΤΕΣΤΡΟΥΤΣΙ ο οποίος τον αγόρασε, όχι μόνο δεν αμφισβητήθηκαν ποτέ, αλλά έγιναν και αντικείμενο για την συγκρότηση

Εξεταστικής επιτροπής της Βουλής απέναντι στο σκάνδαλο που είχε τη ρίζα του μέσα στο Μαξίμου.

Ο Τράγκας επίσης, δεν δίσταζε να κριτικάρει ακόμη και πολιτικές του Κων/νου Καραμανλή, του οποίου ο ίδιος δήλωνε και δηλώνει ακόμη, ως φανατικός οπαδός της караμανλικής ριζοσπαστικής δεξιάς. Ο Καραμανλής υπήρξε για τον Τράγκα ο ιδεολογικός του φάρος. Παρ' όλα αυτά, δεν δίστασε ποτέ να του τα...πεί κι απ' την ανάποδη ακόμη και για υπουργούς της κυβέρνησής του (Ράλλης, Βαρβιτσιώτης, Μπίτσιος) που είχαν χάσει σε ορισμένες φάσεις τη...μπάλα και που οι ευθύνες για τις πολιτικές τους ενέπιμπαν στους ώμους του μεγάλου Γέροντα.

Αλήστου μνήμης επίσης, ήταν η κόντρα του με τον Σημίτη. Από τις πιο σκληρές κόντρες δημοσιογράφου και κεντρικής εξουσίας στην Ελλάδα. Κανείς όμως δεν τολμούσε να τον αγγίξει, τόσο διότι τα ρεπορτάζ του είχαν την απαραίτητη εγκυρότητα, όσο και διότι «προστατεύονταν» ο ίδιος από τους διάφορους εκδότες για τους οποίους δούλευε. Ωστόσο, αυτό δεν εμπόδιζε κάποιους παρακρατικούς κύκλους να του στήσουν παγίδα θανάτου, τοποθετώντας αυτοσχέδια βόμβα στο αυτοκίνητό του. Ο Τράγκας γλύτωσε ως εκ θαύματος (είχε παραγματικά Άγιο εκείνη τη στιγμή) μιας και το αυτοκίνητο του δεν έπαιρνε...μπρός (προφανώς από γκάφα των επίδοξων δολοφόνων του) και μετά απο έλεγχο διαπιστώθηκε ο εμπριστικός μηχανισμός στο αμάξι του. Απο εκείνη τη στιγμή και μέχρι σήμερα, ο Τράγκας είχε πάντοτε μαζί του αστυνομική φρουρά που του παραχωρούσε το ίδιο το κράτος. Στο άρθρο μου «Αυτός που πρέπει να πεθάνει», υπάρχουν πολλές λεπτομέρειες από τη πορεία του, για όσους θέλουν να διαβάσουν περισσότερα.

Έρχομαι λοιπόν στο προκείμενο.

Γιατί ο Τράγκας και γιατί...τώρα;

Αν συνοψίσει κανείς την μέχρι σήμερα πορεία του στη δημοσιογραφική «πιάτσα», θα διαπιστώσει πως είχε και τους τρόπους, αλλά και τα στηρίγματα, αν ήθελε όντως να «κατέβει» στον πολιτικό στίβο, όπως έκαναν πολλοί συνάδελφοι του, εκμεταλλευόμενοι το όνομα που απέκτησαν κατά την πορεία τους ως δημοσιογράφοι, αλλά και τις ανάγκες που είχε το εκάστοτε κόμμα με το οποίο διάλεγαν να πολιτευτούν, τις ψήφους που αυτοί θα έφερναν. Άλλως τε, η πολιτική δημοσιογραφία απέχει ελάχιστα από την...ελληνική Βουλή. Μόλις μισό βήμα. Κι αυτό από μόνο του δείχνει το άκρατο αλισβερίσι μεταξύ των μεγάλων ονομάτων του δημοσιογραφικού χώρου με την ίδια την εκτελεστική εξουσία, πράγμα εντελώς ανάρμοστο για τα άλλα κράτη της Δύσης, ειδικά της Αμερικής. Στην Ελλάδα όμως της διαχρονικής διαπλοκής, θεωρείται...στάτους στο να μεταπηδάει κάποιος από κάποια εφημερίδα ή κανάλι σε βουλευτικό ή ακόμη και σε υπουργικό έδρανο. Ο Τράγκας δεν το έκανε ποτέ. Κι όχι μόνο δεν το έκανε, αλλά αντίθετα, στεκόταν και

απέναντι σε αυτό το αλισβερίσι. Γιατί λοιπόν τώρα ειδικά και όχι τότε; Σε αυτό το ερώτημα θα προσπαθήσουμε να δώσουμε μια απάντηση.

«Ψευτορωμαϊκό» εναντίον «Ελευθέρων Ανθρώπων»

Ο Τράγκας δεν είναι τυχαίο τελικά που αποτόλμησε το...αδύνατο. Κι όσο το κλωθογυρίζω στο μυαλό μου, άλλο τόσο το επιβεβαιώνω. Αν αναμοχλεύσει κανείς τις προηγούμενες εκπομπές του, κυρίως αυτές των τελευταίων ημερών του Τσίπρα και εκείνες τις πρώιμης περιόδου Μητσοτάκη, θα διαπιστώσει πως ο Τράγκας μίλαγε συνεχώς για κάτι...πολύ μεγάλο που έρχεται από τη...βόρεια Ελλάδα. Εγώ προσωπικά πίστευα πως επειδή ο δημοσιογράφος είχε και έχει

πολλά «κονέ» από την ομογένεια της Αμερικής, ότι κάτι «ψήνεται» εκεί στην άλλη άκρη του Ατλαντικού και με δεδομένο την ισχυρή παρουσία του HALC αλλά και την έντονη δράση του συγχωρεμένου του Νίκου Μούγιαρη, ότι με τη βοήθεια του Τράγκα, κάτι θα μπορούσε να ...πεταχτεί από εκεί. Με το αποτέλεσμα να είναι πολύ διαφορετικό από τα συμπεράσματα μου τότε, τείνω να πιστέψω πως ο Γιώργος Τράγκας το...φύλαγε για...έκπληξη τόσο στον Μητσοτάκη, όσο και στο «Ψευτορωμαϊκό».

Για πολλά μπορεί να κατηγορήσει κανείς τον Τράγκα, ανάλογα με τις φήμες που τον ακολουθούσαν κατά τη διάρκεια της δημοσιογραφικής του καριέρας. Για ένα πράγμα όμως δεν μπορεί ούτε καν να υπαινιχθεί μομφή: Για τον πατριωτισμό του!

Ο Τράγκας είναι ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ με κεφαλαία γράμματα. Το έχει αποδείξει τόσες πολλές φορές ειδικά στα μαύρα χρόνια των μνημονίων και της οικονομικής κατοχής, που είναι περιττό να το σχολιάζουμε. Και δεν το έκανε από ...λαϊκισμό προς άγναν...ακροατηρίου. Το μόνο που ΔΕΝ είχε ανάγκη ο Τράγκας την εποχή εκείνη, ήταν το...ακροατήριο. Το ότι όλοι οι θαυμαστές του και ακροατές του τον ακολουθούσαν κατά χιλιάδες σε κάθε σταθμό που πήγαινε, τα λέει όλα. Επομένως, δεν τα έβαζε ευθέως με το γκουβέρνο για να αποκομήσει ωφέλη. Και λεφτά είχε και έχει, και μεγάλη περιουσία στην Ελλάδα και το εξωτερικό και «φουσκωμένο» πορτοφόλι. Όλες οι ενδείξεις δείχνουν ότι το έκανε για την πατρίδα του.

Εξέφρασε τόσα χρόνια αυτά ακριβώς που είχε μέσα του ο μέσος Έλληνας,

είτε ως μικροαστός, είτε μικρομεσαίος και βιοπαλαιστής. Και το κυριότερο, ό,τι έλεγε, ενοχλούσε πολύ. Είχε στρογγυλοκαθίσει απέναντι στην εκάστοτε εξουσία (είτε της ΝΔ του Σαμαρά είτε του Τσίπρα) και την βάραγε αλύπητα για την οικονομική κατοχή που επέτρεψαν να επιτευχθεί στην Ελλάδα από τον γερμανικό σύνδεσμο.

Δέκα ολόκληρα χρόνια έντονης και μαχητικής δημοσιογραφίας από τον Τράγκα και την ομάδα του ενάντια στο «Ψευτορωμαϊκό», δεν θα μπορούσε να μην έχει κάποιο αποτέλεσμα. Ε, αυτό το αποτέλεσμα το βλέπουμε σήμερα. Δηλαδή την ίδρυση ενός κινήματος με πλατιά λαϊκή βάση, που ίσως αποτελέσει και την αιτία για το οριστικό τέλος του «Ψευτορωμαϊκού» των εθνομηδενιστών, «εκσυγχρονιστών», εθνοκάπηλων και προσκυνημένων.

Ο Τράγκας οπωσδήποτε δεν είναι μόνος του σε αυτή την προσπάθεια. Είμαι σχεδόν βέβαιος πως πίσω του υπάρχει η δραστήρια ομογένεια της Αμερικής και του HALC. Είμαι βέβαιος πως οι ομογενείς ευκατάστατοι Έλληνες που χρόνια τώρα παλεύουν για την Ελλάδα και η εξουσία των Αθηνών τους απαξιεί ή ακόμη και τους βάζει αναχώματα, αυτή τη φορά βρήκε στο όνομα του Τράγκα εκείνον που θα μπει μπροστά. Και πιστεύω πως θα τον στηρίξει με κάθε τρόπο και με κάθε μέσο.

Η πορεία προς το γκρέμισμα ενός σάπιου πολιτικού καθεστώτος

Η ελληνική κοινωνία, εδώ και πάρα πολύ καιρό και ειδικότερα από την έναρξη της οικονομικής κρίσης και των μνημονίων, επίτασσε ολική αναδόμηση του πολιτικού συστήματος στην Ελλάδα. Το κίνημα των «Αγανακτισμένων» ήταν μια αρχή, αλλά δεν είχε τη δυναμική εκείνη ούτως ώστε να προχωρήσει την επανάσταση του. Ο αστικός κόσμος, κυρίως στην πρωτεύουσα, έδειχνε απρόθυμος να ακολουθήσει, επειδή πίστευε πως η κρίση θα είναι παροδική και πως όλα θα επιστρέψουν σε μια κανονικότητα, όχι απαραίτητα όπως στις προηγούμενες δεκαετίες, αλλά τουλάχιστον ανεκτή. Η επαρχία όμως είχε διαφορετική άποψη, αλλά πνιγόταν μέσα στην απάνθρωπη προπαγάνδα των απολύτως ελεγχόμενων από την πολιτικοοικονομική ελίτ του «Ψευτορωμαϊκού» Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Παρ' όλα αυτά, ο ελληνικός λαός σε ένα πολύ μεγάλο ποσοστό του, είχε ήδη αποφασίσει πως έπρεπε το συντομότερο να απαλλαγεί από αυτό το καρκίνωμα. Και αποφάσισε να ξεκινήσει τον αγώνα του, μέσα από τη κάλπη.

Η δεκάχρονη περίοδος αυτή, σηματοδεύτηκε από τρία εξαιρετικής σημασίας γεγονότα. Την ανάδειξη νέων κομμάτων (2012), την ανάδειξη του ΣΥΡΙΖΑ και του

δικτύωσης, βρήκε πρόσφορο έδαφος συγκεντρώνοντας ένα μεγάλο ποσοστό από οπαδούς της παραδοσιακής Δεξιάς και μπαίνει σφήνα ανάμεσα στα δύο κόμματα εξουσίας, την ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, κόμματα που εκείνη την εποχή συμμετείχαν στην οικουμενική κυβέρνηση του τραπεζίτη Λουκά Παπαδήμου. Το αποτέλεσμα των εκλογών του 2012 σόκαρε απίστευτα το πολιτικοοικονομικό σύστημα στην Ελλάδα, αλλά και στην Ευρώπη. Η ΝΔ συρρικνώθηκε στο μέγεθος του 18,85% των ψήφων, ενώ το ΠΑΣΟΚ ισοπεδώθηκε. Από το 43% που είχε συγκεντρώσει στις εκλογές του 2009, κατέρρευσε στο 13,2% το 2012. Οι «Ανεξάρτητοι Έλληνες» του Καμμένου, αποτέλεσαν την μεγάλη έκπληξη για ένα εντελώς νεοσύστατο κόμμα με ζωή μόλις 5 μηνών με το ποσοστό του σχεδόν στο 11% και 33 έδρες, ενώ η μεγάλη έκπληξη ήρθε από τον περιθωριακό ΣΥΡΙΖΑ, κατάλοιπο του παλαιού ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ της Αριστεράς και της Ανανεωτικής Αριστεράς των Λεων. Κύρκου και Χαρ. Φλωράκη (ΚΚΕ) και με αρχηγό τον νεαρό, μόλις 35 ετών Αλέξη Τσίπρα, γνωστό από τις μαθητικές καταλήψεις της δεκαετίας του 90. Ο ΣΥΡΙΖΑ, απορρόφησε σχεδόν το μισό ΠΑΣΟΚ και τις κεντρώες δυνάμεις και αναρριχήθηκε στο εκπληκτικό 17 σχεδόν τοις εκατό, ως δεύτερο κόμμα.

Οι εκλογές αυτές, αποτέλεσαν και την αρχή της διαδρομής προς την πτώση του «Ψευτορωμαϊκού».

Ωστόσο, ουδείς (φαινομενικά) εκ του συστήματος (ελεγχόμενα Media, πολιτικοοικονομική ελίτ, Γερμανικός παράγων, ΕΕ) δεν έδειξε τρομερό πανικό. Η ουσία όμως είναι, ότι...συνταράχθηκε το σύμπαν. Αμέσως, όλοι προσπάθησαν να ρίξουν τα βλέμματα προς την φασιστικό μόρφωμα του Μιχαλολιάκου, την «Χρυσή Αυγή» προσπαθώντας να καλύψουν τις εντυπώσεις που κέρδισαν τόσο οι «Ανεξάρτητοι Έλληνες» όσο και ο ΣΥΡΙΖΑ και να αποσιωπήσουν τις πραγματικές διαστάσεις του νέου κοινωνικού φαινομένου, που αποδοκίμασε επί της ουσίας το σάπιο και υπεύθυνο για όλα, πολιτικοοικονομικό σύστημα που είχε καθιερώσει τον δικομματισμό και την νομή της εξουσίας μεταπολιτευτικά από δύο παρατάξεις: της ΝΔ που εκπροσωπούσε την παραδοσιακή και πατριωτική Δεξιά και το κεντρώο - σοσιαλιστικό ΠΑΣΟΚ που με τη σειρά του εκπροσωπούσε την εργατική και υπαλληλική τάξη της μικροαστικής και μεσαιοαστικής κοινωνίας. Η κλασική μέθοδος του «Διαίρει και βασιλεύει» των ξένων δυναστών, που επιθυμούσαν «σταθερές» κυβερνήσεις σε μια μεταπολιτευτική Ελλάδα του τέταρτου μισού του 20ού αιώνα.

Παρά το ισχυρό χτύπημα από τη λαϊκή οργή, το «Ψευτορωμαϊκό» αντέδρασε σχεδόν γρήγορα. Βλέποντας ότι η οργή δεν πρόκειται να σταματήσει, αποφασίζει να ρίξει μια σφήνα, προκειμένου να ανακόψει αφ' ενός την πορεία των λαϊκών κομμάτων ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ και αφ' ετέρου να προσφέρει ένα δεκανίκι στους εκπροσώπους του συστήματος ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, χρηματοδοτεί έναν επί της ουσίας αδιάφορο δημοσιογράφο, απόλυτο γέννημα του σημιτικού

«εκσυγχρονισμού» και γνωστό «φανφαρόνο», τον Σταύρο Θεοδωράκη, ο οποίος με τη βοήθεια της πολιτικοοικονομικής ελίτ, δημιουργεί ένα κίνημα που το ονομάζει ...«Το ΠΟΤΑΜΙ» (sic) και με μια ανάλογη ενδυματολογική εμφάνιση που θυμίζει έντονα τους γιάπες της μεγαλοαστικής τάξης της Νέας Υόρκης και του Λονδίνου (σακκίδιο στον ώμο και κάζουαλ ντύσιμο), γίνεται το ...αγαπημένο «παιδί» των Media και προμοτάρεται ως το...νέο και ελπιδοφόρο «κίνημα».

Οι εκλογές του 2015, ήταν το...αναμενόμενο νέο χαστούκι στο σύστημα ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, κατακρημνίζοντας και τους δύο. Νικητής ανακηρύσσεται ο ΣΥΡΙΖΑ και με τη βοήθεια των ΑΝΕΛ του Καμμένου, σχηματίζει κυβέρνηση. Η απόλυτη ανατροπή η οποία και αποδεικνύει ότι ο λαός μαχόταν να διώξει τη σαπίλα. Μόνο που η πορεία και των δύο αυτών συνασπισμών, έδειξε ότι ο λαός δεν ήταν ακόμη έτοιμος για την μεγάλη αλλαγή, παρά την θέληση του για το αντίθετο. **Ο Τσίπρας, χαμένος από τη μία στις αδιέξοδες υποσχέσεις του που έφεραν την Ελλάδα μισή ίντσα πριν την ολική καταστροφή, παράπαιε ανάμεσα στον ευρωπαϊσμό και στην πλήρη ανεξαρτησία, χωρίς πυξίδα και χωρίς εθνικό σχέδιο με συγκεκριμένους στόχους. Στην ουσία, ο Τσίπρας ΗΘΕΛΕ μια ανέξοδη συνθηκολόγηση με το «Ψευτορωμαϊκό» και δεν ήξερε πώς να την αποκτήσει.** Στο τέλος, αποφάσισε να το παίξει...Πόντιος Πιλάτος ρίχνοντας τη μπάλα στο...γήπεδο του λαού, με μορφή... ενός διφορούμενου δημοψηφίσματος που στην ουσία θα είχε διττή ερμηνεία, επειδή νόμιζε πως ο λαός δεν είχε τα κότσια να διώξει τους τυράννους της πατρίδας του. Διαψεύστηκε πλήρως. Ο λαός ΗΞΕΡΕ ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ τι ήθελε. Αυτός και ο συρφετός του δεν ήξεραν. Οι δημοσκόποι έλεγαν στην κυβέρνηση ότι ένα ευρωπαϊκό ΝΑΙ είχε πλειοψηφική δυναμική, ενώ ουδείς μπήκε στο κόπο να σφυγμομετρήσει ουσιαστικά την ελληνική κοινή γνώμη, παρά τα αλλεπάλληλα εκλογικά αποτελέσματα που έδειχναν μια σαφή λαϊκή θέληση προς μια νέα κατάσταση πραγμάτων.

Το αποτέλεσμα ήταν ένα εκκωφαντικό 62% ΟΧΙ σε νέα μέτρα και απόρριψη όλων των μνημονίων, που ενώ έστειλε τον κόσμο στους δρόμους να πανηγυρίζει έξαλλα, στο Μαξίμου έστειλε σύννεφα τρόμου. Ο «γιαλαντζί» επαναστάτης Τσίπρας και το δεκανίκι του, ο Πάνος Καμμένος, συνθηκολόγησαν με τρόπο εντελώς ταπεινωτικό και προσπάθησαν να μετατρέψουν το εκλογικό αποτέλεσμα από ΟΧΙ σε ΝΑΙ, με τη μορφή μιας νέας δανειακής σύμβασης, που έφερε σχεδόν όλον τον εθνικό πλούτο στα χέρια των ξένων δυναστών. Η ήττα αυτή, έφερε αργότερα και την κατάπτυστη Συνθήκη των Πρεσπών, με την οποία παραδόθηκε και τυπικά η Ελλάδα στον γερμανικό - ευρωπαϊκό παράγοντα.

Ο λαός είχε προδοθεί άλλη μια φορά και προσωρινά το «Ψευτορωμαϊκό» πίστεψε

ότι νίκησε ολοκληρωτικά. Το νέο σκηνικό που διαμορφώθηκε, μετά και την εκλογή του Κυριάκου Μητσοτάκη (γνωστού λάτρη της γερμανικής υπεροχής και απόλυτο νεοταξίτη) στην ηγεσία της ΝΔ, ήταν ολοκληρωτικά «υπέρ» της ΝΤΠ στην Ελλάδα και τα σχέδια των Γερμανοευρωπαίων για τον τόπο, έδειχναν να επικρατούν πλήρως. Οι Γερμανοί επιτέλους αναβιώνουν τον (κατακρημνισμένο) δικοματισμό στην Ελλάδα με δύο ηγέτες που θα τους ήλεγχαν πλήρως και με προοπτική σταθερών κυβερνήσεων στην Ελλάδα από δω και πέρα, μέσω των οποίων θα περνούσαν ό,τι ήθελαν, είτε σε θέματα εθνικά είτε οικονομικοπολιτικά, με στόχο την πλήρη αποικιοποίηση της Ελλάδας και ει δυνατόν, ακόμη και την αφελληνοποίηση της μέσω των μεταναστευτικών ροών που ήλεγχαν εκείνοι μαζί με την Τουρκία.

Και εδώ, σε αυτό το απόλυτο αδιέξοδο που είχε δημιουργηθεί με την συνεπικουριά και της «πανδημίας» του κορωνοϊού, έρχεται ο Γιώργος Τράγκας και το κίνημα των «Ελευθέρων Ανθρώπων» να δώσει ελπίδα σε ότι αυτό που ζητούσε επιτακτικά ο λαός μέσα από την ψήφο του, δηλαδή την επανένωση των Ελλήνων και το γκρέμισμα του «Ψευτορωμαϊκού», είναι εφικτό και μπορεί να γίνει.

Η δυναμική μιας νέας «επανάστασης» και το νέο Απελευθερωτικό Κίνημα, 200 χρόνια μετά την Ελληνική Επανάσταση

Όπως είδαμε πιο πάνω, τα νέα κόμματα (ΑΝΕΛ, ΠΟΤΑΜΙ, ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ) που είχαν δημιουργηθεί κατά τους χρόνους των μνημονίων και κατόρθωσαν να συγκεντρώσουν ή και να ξεπεράσουν το 3% που απαιτείται για να εισέλθουν στη Βουλή, εξαερώθηκαν. Κι αυτό διότι δεν είχαν επί της ουσίας, κανένα απολύτως θεμιτό σχέδιο στο να συμβάλλουν στην εθνική ανάνηψη αφ' ενός και αφ' ετέρου, διότι ήταν ουσιαστικά παραφυάδες του «Ψευτορωμαϊκού». Οι μεν ΑΝ.ΕΛ δημιουργήθηκαν επειδή ο Καμμένος διαφώνησε κάποια στιγμή με τον αρχηγό της ΝΔ Α.Σαμαρά για τα μνημονιακά ζητήματα, το δε ΠΟΤΑΜΙ και η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ υπήρξαν μορφώματα δύο απολύτως ακραίων και εθνοκτόνων τάσεων: του Σημιτισμού και του εθνικοσοσιαλισμού αντίστοιχα. Και παρά τις πομπώδεις πομφόλυγες που εξαπέλυαν αμφότεροι, δεν είχαν σε καμιά περίπτωση κανένα εχέγγυο στο να γίνουν πιστευτοί και άξιοι εμπιστοσύνης από τον ήδη στα κάγκελα λαό. Ο Καμμένος δεν δημιούργησε το κόμμα του με στόχο να ενώσει. Στις τάξεις του η συντριπτική πλειοψηφία των στελεχών του προερχόταν από τις παρυφές της ΝΔ και μάλιστα ορισμένοι από αυτούς, είχαν αρκετούς σκελετούς στη ντουλάπα τους. Δεν έκανε την πολιτική ανανέωση που απαιτούσε ένα μεγάλο μέρος του λαού

παρά πορεύτηκε με στελέχη όπως η Κουντουρά, ο Κούϊκ, ο Ζουράρις, η Δαμιανού κ.α. Στελέχη που σε καμιά περίπτωση δεν είχαν, ούτε την απαραίτητη δυναμική, αλλά ούτε καν και τις ίδιες τις ικανότητες που απαιτούσαν οι καιροί. Από την άλλη το ΠΟΤΑΜΙ του Θεοδωράκη, ήταν εξώφθαλμη η αποστολή του. Δεν έπειθε σε καμιά περίπτωση ότι θα μπορούσε να κάνει τη διαφορά. Ο σημιτισμός που επικρατούσε στις τάξεις του κόμματος, δεν είχε καμιά διαφορά ως προς τις επιδιώξεις με τους άλλους «παλαιούς». Επομένως, κι αυτοί οι λίγοι που το ψήφισαν εκτός φυσικά από τους βαμμένους σημιτικούς, είχαν σαφείς προθέσεις στο να βάλουν μεν φραγμό στην όποια πρόοδο ήλιζε ο απλός λαός και αφ' ετέρου να γίνουν δεκανίκι σε κάποιο από τα δύο μεγάλα κόμματα αν χρειαζόταν. Τέλος, η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ, εξυπηρετούσε απολύτως το σύστημα του «Ψευτορωμαϊκού» έχοντας ως...αποστολή να ...κατηλυτεί την έννοια του έντονου πατριωτισμού που είχε απλωθεί σε όλη την Ελλάδα, ούτως ώστε το σύστημα να μπορεί να ταυτίζει τον αγνό πατριωτισμό με την έννοια του φασισμού-ναζισμού και της ακροδεξιάς. Μ' άλλα λόγια, το παιχνίδι είχε στηθεί μαεστρικά από το «Ψευτορωμαϊκό» που με αυτόν τον τρόπο, έκλεινε όλες τις τρύπες που στο μεταξύ είχαν ανοιχθεί.

Τη θεωρία αυτή την οποία είχα διατυπώσει πολλές φορές στα άρθρα μου, ήρθαν οι πάντες εξ αυτών στο να την επιβεβαιώσουν.

Διότι όταν ήρθε η ώρα της μεγάλης απόφασης για το Σκοπιανό τι έγινε;

1) Οι ANEL δεν έκαναν ούτε μια κίνηση αντιπερισπασμού, παρά τις «απειλές» που εξέφρασε κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων, ακόμη και τη στιγμή της υπογραφής της ίδιας της Συμφωνίας των Πρεσπών. Οι ίδιες οι απειλές που εκτόξευε κατά καιρούς ο Καμμένος περί μπλοκαρίσματος της συμφωνίας άμα τη αφίξει της συμφωνίας προς επικύρωση στη Βουλή, δεν έπειθαν κανέναν. Το αποτέλεσμα ήταν ο Τσίπρας να δελεάσει σχεδόν το σύνολο της κοινοβουλευτικής ομάδας των ANEL με παροχές και «αμοιβές» (ποιός ξέρει πόσα ευρώ τσέπωσαν όλοι τους στο να προδώσουν την πατρίδα τους) με αντάλλαγμα την ψήφο τους στην κρίσιμη ψηφοφορία.

2) Το ίδιο το ΠΟΤΑΜΙ δεν κρύφτηκε καθόλου. Ο αρχηγός του Στ. Θεοδωράκης, είχε δηλώσει εξ αρχής ότι θα ψήφιζε την συμφωνία, βάζοντας όμως κάποιους «όρους» δήθεν πατριωτικούς, με αποτέλεσμα να γελοιοποιείται συνεχώς. Ήταν εξώφθαλμα φανερό ότι εξυπηρετούσε τον σημιτισμό και το «Ψευτορωμαϊκό», που επίσης εξώφθαλμα ήθελαν να εξυπηρετήσουν τον γερμανικό παράγοντα.

3) Η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ ήταν ήδη κατηγορούμενη για την δολοφονία του Παύλου Φύσσα και ο όποιος ρόλος της είχε ήδη επιτευχθεί. Όλα τα συλλαλητήρια για την Εθνική Προδοσία χαρακτηρίστηκαν στο σύνολο τους ως ...ακροδεξιά και χρεώθηκαν όλα στην ακροδεξιά οργάνωση του Μιχαολιάκου.

Το στημένο παιχνίδι αποκαλύφθηκε στο σύνολο του. Οι «μικροί» έγιναν όντως τα

στηρίγματα για την Εθνική Προδοσία και η θεωρία μου επιβεβαιώθηκε πλήρως. Οι Γερμανοί (λέγε με Μέρκελ), πήραν ακριβώς αυτό που ήθελαν, έχοντας και την ήδη εξασφαλισθείσα «ακίνδυνη» αντιπολιτευτική τακτική του Μητσοτάκη και της ΝΔ και το σχέδιο τους για την αναβίωση του δικομματισμού πέτυχε εξ ολοκλήρου. Τις όποιες αμφιβολίες που είχαν πολλοί φανατικοί υποστηρικτές της ΝΔ, διέλυσαν αργότερα οι ίδιες οι δηλώσεις του Ζόραν Ζάεφ για την...άγαστη συνεργασία μεταξύ του ιδίου και του Μητσοτάκη, δηλώσεις που έγιναν όταν ο Ζάεφ επισκεύθηκε επισήμως την Ελλάδα πριν ένα χρόνο.

Ήταν φανερό πλέον πως ο λαός, ο γνήσιος ελληνικός λαός που έβλεπε την πατρίδα του να συρρικνώνεται χωρίς να πέσει ούτε μια ντουφεκιά, βρισκόταν σε απόγνωση. Είχαν στο μεταξύ προηγηθεί και οι άνανδρες τουρκικές προκλήσεις με τα γεγονότα του Αυγούστου - Σεπτεμβρίου του περασμένου έτους, προκλήσεις που στην ουσία, εκτός της δυναμικής αντίδρασης του πλοιάρχου Σαλιάρη στην περίπτωση της σύγκρουσης του «Κεμάλ Ρεις» με την φρεγάτα ΛΗΜΝΟΣ και που έστειλε την τουρκική ναυαρχίδα στο...φαναρτζίδικο της Αττάλειας και στα παλιοσίδερα, δεν είχαν απαντηθεί σοβαρά από την ελληνόφωνη κυβέρνηση. Το αντίθετο μάλιστα, οι ελληνόφωνοι του Μητσοτάκη, καταπατούσαν την μία «κόκκινη γραμμή» μετά την άλλη στην δυνητική ΑΟΖ μας, καταντώντας πλέον να...ισχυρίζονται πως οι...κόκκινες γραμμές μας πλέον ήταν τα...6 ν.μ., υιοθετώντας έτσι πλήρως τις τουρκικές επιταγές, όπως ακριβώς «απαιτούσαν» τόσο οι Γερμανοί, όσο και το ίδιο το «Ψευτορωμαϊκό», δηλαδή οι δούλοι και συνεργάτες τους.

Το παιχνίδι πλέον έδειχνε και δείχνει ακόμη κατά την άποψη κάποιων, ότι έχει τελειώσει. Η Μέρκελ φανερά πλέον, υποστηρίζει με θέρμη έναν ελεεινό δικτάτορα και διεθνή εγκληματία, τον Ταγίπ Ερτογάν σε όλες του τις εκφάνσεις και επιδιώξεις ελπίζοντας πως κι αυτή και το εξ ίσου εγκληματικό της κράτος να επωφεληθεί από αυτές. Το «Ψευτορωμαϊκό» από την άλλη, παρά το γεγονός ότι έχει ως ...θεματοφύλακα και αρχηγό του τον γόνο ενός εθνοκτόνου αποστάτη και συνεργάτη των Γερμανών, τον Κυριάκο Μητσοτάκη, ελπίζει ή μάλλον είναι πεπεισμένο πως η...επόμενη εξαετία θα είναι πάλι δική του, επειδή το θέλουν οι ίδιοι οι συνεργάτες του, δηλαδή οι Γερμανοί και ως εκ τούτου, θα βρεθούν οι τρόποι στην πορεία για να γίνει και αυτό πραγματικότητα, όπως και οι προηγούμενες επιδιώξεις τους όλα αυτά τα χρόνια. Ίσως και να είχαν βάση αυτές τους οι ελπίδες, αν στο μεταξύ δεν είχε ξεσπάσει η λαίλαπα της επίπλαστης «πανδημίας», η οποία και άλλαξε τα πάντα και για ...πάντα! Γιατί; Μα διότι η «πανδημία» αυτή καθ' αυτή ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι για τους Έλληνες! Και ως εκ τούτου, οι Έλληνες αυτή τη φορά θα είναι πλέον ασυγκράτητοι!

Ο Γιώργος Τράγκας, δεν είχε να κάνει τίποτε περισσότερο από το να...τραβήξει την περόνη της χειροβομβίδας που θα σκάσει πάνω στα μούτρα του «Ψευτορωμαϊκού», βγαίνοντας φανερά συγκινημένος μέσα από το Μέγαρο του Αρείου Πάγου και έχοντας ήδη καταθέσει τα δικαιολογητικά που απαιτούνται για την ίδρυση του νέου κινήματος «Ελεύθεροι Άνθρωποι». Όχι γιατί έχει κάποιες ιδιαίτερες πολιτικές ικανότητες. Όχι. Ο Τράγκας, το μόνο που ΔΕΝ είναι, είναι «πολιτικός». Σε καμιά περίπτωση. Αλλά, έχει έρθει η ώρα της πτώσης του «Ψευτορωμαϊκού». Εκ των πραγμάτων έχει έρθει, εννοώ ότι οι περιστάσεις και η εξέλιξη των πραγμάτων το οδηγούν σε πτώση και μάλιστα με βαρύγδουπο τρόπο. Ο Τράγκας απλά σήκωσε το λάβαρο της νέας Επανάστασης. Την αληθινή μάχη θα τη δώσουν πλέον οι Έλληνες. Οι ίδιοι Έλληνες που έκαναν την Επανάσταση σηκώνοντας το λάβαρο στην Αγία Λαύρα της Αχαΐας.

Ο Τράγκας απλά είναι ένας σκληρός μαχητής και το έχει αποδείξει. Είτε πρόκειται για τον ίδιο προσωπικά είτε για την πορεία του στο επάγγελμα. Έχει ένα εκπληκτικό επικοινωνιακό ταλέντο, το οποίο και έχει χρησιμοποιήσει στο έπακρο μέσω των ηλεκτρονικών μέσων ενημέρωσης, όπως το ραδιόφωνο και η τηλεόραση. Στο γραπτό του λόγο, δεν είναι τόσο δυνατός όσο στον προφορικό κι αυτό είναι ακόμη μεγαλύτερο πλεονέκτημα εν τέλει παρά μειονέκτημα. Ξέρει να δημιουργεί ένταση και να επιρραάζει σε μεγάλο βαθμό το θυμικό των ακροατών του. Μ' άλλα λόγια, ξέρει να ξεσηκώνει τα πλήθη.

Οι εκπομπές του, είναι σκέτη φωτιά. Ουδείς άλλος συνάδελφος του τουλάχιστον εδώ και 30 χρόνια περίπου, δεν μπορεί να τον ανταγωνιστεί. Κανείς άλλος συνάδελφος του, δεν είναι ικανός να προκαλέσει τόση συναισθηματική φόρτιση, όσο αυτός. Και ακριβώς αυτό είναι που φοβάται το «Ψευτορωμαϊκό» και κατ' επέκταση οι Μητσοτακαίοι. Τον στόμφο και την φωνή του.

Και γι' αυτό πολεμούν σκληρά για να τον φιμώσουν. Όμως, αυτός ο «σκληρός καριόλης» του ραδιοφώνου, είναι πολύ σκληρός για να πεθάνει. Θα 'λεγε κανείς, πως παρά τα σκληρά χτυπήματα κάτω από τη μέση που έχει δεχθεί, αντί να πέφτει, γιγαντώνεται! Διότι αλλιώς πώς μπορεί να εξηγηθεί το γεγονός ότι δημιούργησε το...μοναδικό στα παγκόσμια χρονικά φαινόμενο του διαδικτυακού ραδιοφώνου που χτυπάει στα ίσια και κυριολεκτώ σε αυτό, σε ακροαματικότητα τα ερτζιανά μεγάλα και πασίγνωστα ραδιόφωνα, κατακτώντας την...πέμπτη(!) θέση ανάμεσα τους; Αυτό δεν έχει ποτέ, μα ποτέ ξαναγίνει και ούτε πρόκειται να ξαναγίνει φυσικά. Οι μετρήσεις που ανακοίνωσε ο ίδιος και οι στατιστικές που εξέδωσε για το ραδιόφωνό του, αφήνουν άναυδο ακόμη και τον πλέον αισιόδοξο ακροατή του. 720.000 περίπου ακροάσεις οι εκπομπές του σε σύνολο 2.000.017 σταθερών ακροατών!!! Αυτό δεν είναι απλά επίτευγμα, είναι...θεϊκός δάκτυλος! Θαρρείς και ο

«Θεός των Ελλήνων» τον σαπορτάρεισε εξοργιστικό βαθμό! Και από μόνο του, αποτελεί εγγύηση για την μετέπειτα πορεία του Κινήματος στο οποίο ηγείται.

Γιατί θα πετύχει το Κίνημα Ελευθέρων Ανθρώπων;

Διότι δεν είναι ένα «κίνημα» όπως όλα τα προηγούμενα που προανέφερα.

Δεν έχει τους «περιορισμούς» του κόμματος των ΑΝΕΛ του Καμμένου.

Δεν έχει τις εξόφθαλμες τάσεις και τις ποταμίσιες «διατεταγμένες αποστολές» του κόμματος του Θεοδωράκη. Δεν έχει τους ακραίους προσανατολισμούς και τις φασιστικές ρίζες της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Και όσον αφορά τα...νέα φιντάνια που δημιούργησε το «Ψευτορωμαϊκό» για να δημιουργήσει τα νέα δεκανίκια για τους δύο «μεγάλους», ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ, το κίνημα ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ δεν έχει:

1) Τους δογματισμούς και τις ομορτυνιστικές τάσεις της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΥΣΗΣ του Κυριάκου Βελόπουλου, ο οποίος ενώ δεν έκρυβε ούτε το προσωποπαγές του κόμματός του, υποσχόταν άλλα και μόλις μπήκε στη Βουλή, πράττει άλλα και στηρίζει με τον τρόπο του τον Μητσοτάκη.

2) Απέχει παρασάγγας από τις μηδενιστικές και νεωτερίστικες αριστερονεοφιλελέ γραμμές του «ΜΕΡΑ 25» του Βαρουφάκη, ο οποίος με συνδρομή Σόρος, στηρίχθηκε από ακραίους αριστερίζοντες κύκλους, παραφυάδες της ΝΤΠ.

3) Απέχει έτη φωτός από το μόρφωμα που αυτοαποκαλείται ΚΙΝΑΛ, ένα παραμάγαζο του Σημιτισμού και κατακάθι του παλαιού εκσυγχρονιστικού ΠΑΣΟΚ με αρχηγό μια...κοκότα της πλατείας Κολωνακίου που ακούει στο όνομα Φώφη Γεννηματά, που το μοναδικό της προσόν είναι το... βαρύ επίθετο που σηκώνει στους ώμους της.

4) Δεν έχει καμμία απολύτως σχέση με το προδοτικό και χαμερπές ΚΚΕ, το οποίο ακόμη και σήμερα, αποτελεί βασικό πυλώνα του «Ψευτορωμαϊκού» και το οποίο πάντοτε είχε ως σκοπό και αποστολή την καπηλεία του πατριωτισμού των Ελλήνων και τους αγώνες τους για πραγματική Δημοκρατία, που να βασιζεται πάνω σε μια πλατιά λαϊκή βάση. Ακόμη και όταν αυτό βρισκόταν υπό κατάσταση διωγμού. Ο λαός βέβαια που το ακολουθούσε, δεν το ήξερε. Το ήξεραν όμως οι κατά καιρούς ηγέτες του.

Όλα τα παραπάνω ... «κινήματακια», «κομματάκια» κλπ δεν είναι παρά οι πυλώνες ενός σάπιου και ετοιμόρροπου πολιτικού συστήματος που αποκαλείται «Ψευτορωμαϊκό». Ήταν και είναι ακριβώς οι κλώνες, για να εξακολουθεί στο διηνεκές η ξένη «κηδεμονία». Για να μη μπορούν οι Έλληνες να ξεφύγουν από τον ελεγχόμενο δικομματισμό. Για να απορροφούν τις όποιες λαϊκές δυσαρέσκειες. Για να λειτουργούν ως...βαλβίδα ασφαλείας στη χύτρα. Αναλογιστείτε, πόσα μικρά κόμματα, κομματίδια, τάσεις, ομάδες και «παρέες» δεν έχουν δημιουργηθεί ανά

την πολιτική ιστορία της Ελλάδας την τελευταία εξηκονταετία. Ποιά ήταν η πορεία τους και ποιά η κατάληξη τους. Σε χαλεπούς καιρούς αποτελούσαν την δοκό - υποστήριγμα του ενός ή του άλλου μεγάλου κόμματος και σε ευχερείς την..ενίσχυση τους με νέα στελέχη.

Η πατρίδα, όλα αυτά τα χρόνια της μετεμφυλιακής περιόδου, αποζητούσε μια πατριωτική κίνηση που θα την έβγαζε από τα αδιέξοδα στα οποία οι ξένοι «πάτρωνες» την οδηγούσαν για να την ελέγχουν. Η μεγάλη ευκαιρία που είχε η Ελλάδα με το τεράστιο εθνικοπατριωτικό κίνημα του ΕΑΜ, χάθηκε όταν το προδοτικό ΚΚΕ το καπηλεύθηκε και οικειοποιήθηκε τους αγώνες του. Όλοι ξέρουμε ή σχεδόν όλοι ή τουλάχιστον αυτοί που ξέρουν Ιστορία και δεν φορούν κομματικές ή άλλες ιδεολογικές ταμπέλες, το τι επακολούθησε μετά την διάλυση του ΕΑΜ και της εμετικής συμφωνίας της Βάρκιζας. Μια ολέθρια περίοδος για τον Ελληνισμό, που ...ονομάστηκε από κάποιους απίθανους ως...περίοδος ταχείας «ανάπτυξης»(!), ενώ στην ουσία ήταν η περίοδος κατά την οποία η Ελλάδα για πρώτη φορά μετά την Μικρασιατική Καταστροφή, «άδειασε» από Έλληνες, οι οποίοι έφευγαν μαζικά προς Αμερική, Αυστραλία, Γερμανία, Αφρική και όπου αλλού μπορούσαν να βρουν ένα κομμάτι ψωμί και μια καλύτερη τύχη. Στα φοβερά χρόνια των μνημονίων, συνέβη ακριβώς το ίδιο σενάριο. Μισό εκατομμύριο νέων Ελλήνων, επιστημόνων κυρίως και μισοκατεστραμμένων εμπόρων και βιοτεχνών, που πήραν το δρόμο της ξενιτιάς για να γλυτώσουν από τον βόρβορο των νέων δυναστών και των συνεργατών τους. Για να μην αναφέρω το σήμερα, όπου τα πάντα έχουν διαλυθεί κατ' επιταγήν των Γερμανών και των συνεργατών τους του «Ψευτορωμαϊκού», το τι θα επακολουθήσει, εαν δεν αντιδράσουμε ΟΛΟΙ και δεν βγούμε πλέον στις πλατείες και στις ρούγες. Η Ελλάδα ζεί στη κόψη του ξυραφιού και δεν είναι απλά δική μου εκτίμηση αυτή. Είναι εκτίμηση όλων μας.

Ξέρετε γιατί εκτιμώ πως αυτός ο «σκληρός καριόλης» της δημοσιογραφίας, θα πετύχει εκεί που «απέτυχαν» οι άλλοι; Διότι έχει βάλει σκοπό της ζωής του να ΕΝΩΣΕΙ ΤΟΥΣ ΔΙΧΑΣΜΕΝΟΥΣ, ακόμη και σήμερα, ΕΛΛΗΝΕΣ. Και θα το πετύχει.

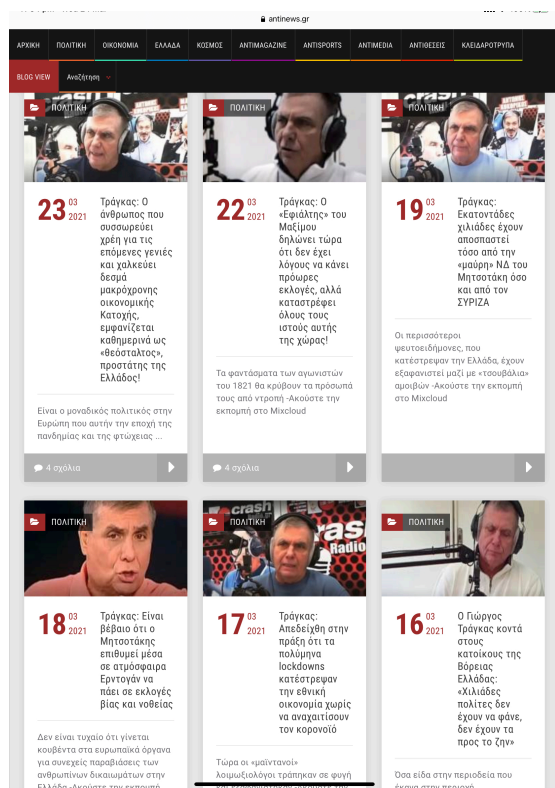
Όπως έγραφα και στον πρόλογο του άρθρου μου, **έβαλα τα κλάμματα (σας το ορκίζομαι) όταν άκουσα πως επισήμως, το ΕΠΑΜ του Καζάκη εντάχθηκε από τους πρώτους στο κάλεσμα του Τράγκα για Εθνικό Αγώνα.** Ο Δημήτρης Καζάζης, ένας ευπατρίδης οικονομολόγος με βαθιά γνώση της Ελληνικής Ιστορίας, «αριστερός» ο ίδιος αλλά βαθύτατα πατριώτης και αγωνιστής - το απέδειξε άλλως τε με τους αγώνες του ενάντια στο μνημόνιο τον καιρό των Αγανακτισμένων - έριξε πρώτος τα ιδεολογικά κάγκελα της ντροπής και είπε πρώτος το ΝΑΙ στην συμπόρευση, παρά τις τεράστιες διαφορές του τόσο με τον ίδιο

τον Τράγκα, όσο και με τον Νίκο Νικολόπουλο του Χριστιανοδημοκρατικού κόμματος του. Αυτές ακριβώς οι κινήσεις Τράγκα, έχουν τεράστιο συμβολικό χαρακτήρα, πέραν του πολιτικού. Γιατί αποδεικνύει στη πράξη πως οι όποιες «ταμπέλες» τοποθετήθηκαν στα κεφάλια των Ελλήνων, δεν ήταν τίποτε άλλο παρά προϊόντα των ξένων προς πλήρη έλεγχο του πληθυσμού της πατρίδας μας. Δεν ήταν τίποτε άλλο παρά η απόλυτη και σκληρή εφαρμογή του δυτικού αγγλοσαξωνισμού ο οποίος παρήγαγε με τη σειρά του το δόγμα του «Διαιρεί και βασίλευε». Μετά από σχεδόν 77 χρόνια, οι Έλληνες ενώνονται ενάντια στον απόλυτο εθνικό κίνδυνο. Και ο Τράγκας, αυτός ο τύπος που δεν «κόλλησε» ούτε όταν πήγε να τον βγάλει απ' τη μέση το παρακράτος των Σημιτικών, έχει στα χέρια του την τεράστια ευκαιρία να το πετύχει, μέσα από την «κήρυξη» της Νέας Επανάστασης με το κίνημα των

ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ.

Είναι πραγματικά ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΟ το γεγονός, ότι μέσα σε ενάμισι μήνα από την ανεπίσημη ακόμη ανακοίνωση της ίδρυσης της κίνησης Τράγκα, ανταποκρίθηκαν σχεδόν όλοι οι καραμανλικό και οι σαμαρικό από τη ΝΔ (δεν είναι ουδόλως τυχαία η ανάρτηση όλων των τελευταίων άρθρων του Τράγκα στο σαμαρικό Antinews και μάλιστα σε περίοπτη θέση), πρώην οπαδοί και στελέχη του παλαιού παπανδρεϊκού ΠΑΣΟΚ, πρώην στελέχη και οπαδοί του ΣΥΡΙΖΑ που αισθάνθηκαν προδομένοι από τα...επιτεύγματα του «θεού»

Αλέξη και εν πάσει περιπτώσει, όλοι όσοι είχαν και έχουν ακόμη ελληνική συνείδηση και πατριωτισμό μέσα τους χωρίς να τους εμποδίζουν τα χρώματα και οι «ιδεολογίες». Είναι επίσης απίστευτη και πραγματικά

Τα άρθρα του Γιώργου Τράγκα που φιλοξενούνται πλέον και στο Antinews.gr που στηρίζεται από τον Αντώνη Σαμαρά και τους καραμανλικούς της ΝΔ

πρωτόγνωρη για νεοσύστατη πολιτική κίνηση, η ραγδαία ίδρυση και στελέχωση τοπικών Επιτροπών και γραφείων του νέου κινήματος σε όλη την Ελλάδα, με πρωτοστατούσα περιοχή την προδομένη Μακεδονία και με στόχο την προσέλευση στους ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ και όλων των νέων και μικρών κομματιδίων της Μακεδονίας, που ξεπετάχτηκαν λίγο πριν ή λίγο μετά την Συνθήκη των Πρεσπών. Όλο αυτό το σκηνικό που έχει διαμορφωθεί και έχει επιμελώς «αγνοηθεί» από τα συστημικά τηλεοπτικά και ραδιοφωνικά κανάλια του

«Ψευτορωμαϊκού», σημαίνει πως οι Έλληνες ξεσηκώνονται. Και προκαλούν ήδη τρόμο τόσο στο Μαξίμου, όσο και στη γερμανική καγκελαρία. Κυριολεκτώ.

Συμπεράσματα

Ο Γιώργος Τράγκας, με τη δύναμη που του προσφέρει η νέα τεχνολογία του διαδικτύου και των οπτικοακουστικών μέσων που διαθέτει, αλλά και τη δυναμική που αντλεί μέσα από τον ενωτικό αγώνα που δίνει, θα έλεγα πως, με όλη την γνώση των συνεπειών που θα μπορούσαν να έχουν τα λόγια μου, ότι επιτελεί το μέγιστο εθνικό έργο. Την μεγαλύτερη εθνική προσφορά που θα μπορούσε να προσφέρει Έλληνας δημοσιογράφος. Η Ελλάδα είχε ανέκαθεν την ανάγκη ενός πατριώτη που να βγεί μπροστά και να ενώσει τους πάντες, έναντι ενός εχθρού που δρά «σιωπηλά» και ύπουλα όπως ο καρκίνος και που οδηγεί την πατρίδα στη συρρίκνωση και στον θάνατο. Ίσως εκείνος και οι συνεργάτες του, αποτελέσουν και τη γιατρεία γι' αυτόν τον καρκίνο.

Ένα σημάδι περίμενε η δόλια πατρίδα μας όλα αυτά τα πέτρινα χρόνια. Ένα σημάδι από τον Θεό, που Αυτός ο Ίδιος υποσχέθηκε μέσω των φωνών Του, δηλαδή μέσω των Αγίων Γερόντων για ανάσταση του Ρωμαϊκού. Δεν ξέρω αν αυτό το σημάδι είναι ο Γιώργος Τράγκας. Αυτό δεν θα μπορούσα να το πώ, ακόμη κι αν το άκουγα από τον ίδιο τον Αρχάγγελο Γαβριήλ. Μπορώ όμως να πω πως είναι ένας οiwνός ελπίδας. Ένας οiwνός, που όλοι μας πρέπει να τον ακολουθήσουμε. Εξ' άλλου, δεν έχουμε τίποτε να χάσουμε που δεν το έχουμε χάσει ακόμη. Έτσι κι αλλιώς, οι προσδοκίες μας είναι στραμμένες στον Θεό και την μητέρα Του, την Παναγία Υπέρμαχο Στρατηγό. Αυτοί έχουν αναλάβει «εργολαβικά» την προστασία μας, εδώ και χιλιάδες χρόνια. Αυτοί και θα αποφασίσουν τι είναι και τι ΔΕΝ είναι καλό.

Αυτή την ώρα που μιλάμε, έχουμε ακόμη την εικόνα της Παναγίας της Παρηγορήτρας να δακρύζει συνεχώς, στην εκκλησία του Αγίου Δημητρίου στον Βύρωνα. Έχουμε κι από την άλλη, τον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα που ξεκίνησε με τόλμη και παρρησία ένας άλλος «Παπαφλέσσας», ο Γιώργος Τράγκας. **Και τολμώ να τον...παρομοιάσω με τον τρισμέγιστο αγωνιστή του '21, γιατί και οι δύο...μοιάζουν καταπληκτικά στον χαρακτήρα και στα...χούγια!**

Φλογεροί και οι δύο στα κηρύγματα για πατρίδα και ελευθερία, φολγεροί οπαδοί και οι δύο της...έννοιας του...εύ ζην (γυναίκες, καλοζωΐα κλπ). Φωτιά οι λόγοι που έβγαιναν από το στόμα του Παπαφλέσσα, φωτιά και οι εκπομπές του Τράγκα. Παρορμητικός μέχρι παρεξηγήσεως ο Παπαφλέσσας, ακριβώς το ίδιο και ο

«σκληρός καριόλης» της ελληνικής δημοσιογραφίας. Ο Παπαφλέσσας δάκρυζε όταν μιλούσε στα πλήθη και μπροστά στους προύχοντες και κοτζαμπάσηδες. Το ίδιο συμβαίνει πολλές φορές και στον Γιώργο Τράγκα, όταν μιλάει για πατρίδα και έθνος. Ακούγεται από το ραδιόφωνο με το τραύλισμα της φωνής του. Το καταλαβαίνει ο ακροατής και το νοιώθει.

Άρα, να πώ ότι βρισκόμαστε σε καλό δρόμο; Το εύχομαι και το ελπίζω, γιατί δεν έχω τίποτε άλλο να χάσω. Πιστεύω κι εσείς που μου κάνετε την τιμή να με διαβάσετε.

Το ζήτημα και μαζί το γεγονός, είναι ότι το «Ψευτορωμαϊκό» έχει ανθιστεί τον κίνδυνο. Απόδειξη τόσο τα πρόσφατα γεγονότα της...πολιορκίας από «ασφαλίτες» με κουκούλες της οικίας του Τράγκα για δύο ολόκληρα 24ωρα, όσο και οι...συνεχόμενες «εξώδικες διαμαρτυρίες» και «αγωγές» που ξεκίνησαν με διαταγή του Μαξίμου, πότε για...εκχυδαϊσμό και διασπορά «ψευδών ειδήσεων» από το ράδιο του Τράγκα, όσο και από το ΕΣΡ «για υγειονομικά ζητήματα» και ενέργειες «αποπροσανατολισμού» του κοινού. Όλοι φυσικά αντιλαμβάνονται ότι είναι οι...πρώτες «κανονιές» του ελεεινού συστήματος για ...εκφοβισμό, ενάντια σε αυτό που προσπαθεί να κάνει ο Τράγκας. Όσο δεν μπόρεσαν να τον φιμώσουν διώχνοντας τον από τους ρ/σ όπου έκανε πρόγραμμα, όσο δεν μπόρεσαν να του κάμψουν το ηθικό, τώρα μέσω της νέας δυναμικής που του προσφέρει η ίδρυση του Crash Radio και των λοιπών μέσων, προσπαθούν να τον εκφοβίσουν, αυτόν και όλους όσους τον ακολουθούν, στέλνοντας μηνύματα με...κανονιές εκ του μακρόθεν, οι οποίες δεν θα αργήσουν να γίνουν εκ του σύνεγγυς. Μέχρι στιγμής, το μόνο που καταφέρνουν είναι να...ανοίγουν τις κουρτίνες της σκηνής και να αποκαλύπτονται. Θα έχει τεράστιο ενδιαφέρον για το ποιά θα είναι η συνέχεια.

Άπαξ όμως και ανάψει το φυτίλι της λαϊκής εξέγερσης, το φυτίλι αυτό δεν πρόκειται να σβήσει σε καμιά περίπτωση. Αυτό να το βάλουν καλά στο μυαλό τους οι εθνομηδενιστές ελληνόφωνοι του «Ψευτορωμαϊκού».

Το άφησα τελευταίο επίτηδες, αυτό που ήθελα να γράψω εξ αρχής.

Αύριο, η πατρίδα μας γιορτάζει, εν μέσω φοβέρας και «σκλαβιάς», τα 200 χρόνια από την Εθνική Παλιγενεσία. Εγώ προσωπικά ΔΕΝ ΓΙΟΡΤΑΖΩ ΤΙΠΟΤΕ. Εν καιρώ απόλυτου σκοταδιού και μαυρίλας, δεν μπορώ να γιορτάσω μια εορτή, που σε κανονικές συνθήκες θα έπρεπε να είναι μέρα εθνικού πανηγυριού, με εκδηλώσεις και φωταγωγίες. Ούτε μπορώ να δεχθώ αυτή την σαπίλα γύρω μου, να γίνομαι ωτακουστής ανούσιων λογιδριών και ντροπιαστικών μεταλλαγμένων εικόνων του παρελθόντος. Ούτε να δεχτώ την απόλυτη πρόκληση της αλλοίωσης του

πίνακα του Βρυζάκη με τη σημαία των...ΛΟΑΤΚΙ αντί αυτής της Επανάστασης με τον Σταυρό μπροστά στα εικονίσματα μέσα στην εκκλησιά της Αγίας Λαύρας.

Αλλά τιμώ με τον τρόπο μου, την προσευχή μου και τα δάκρυα στα μάτια, όλους εκείνους που έδωσαν τη ζωή τους για ένα όνειρο που όμως ακόμη δεν έγινε πραγματικότητα. Δηλαδή την ανάσταση του Ρωμαϊκού. Έχουμε ακόμη δρόμο να διαβούμε. Και η ώρα της αληθινής Παλιγενεσίας, δεν θα αργήσει. Έχουμε ήδη μπει στην τελική ευθεία.

Θα γιορτάσω MONON ΟΤΑΝ ΓΙΝΕΙ Η ΠΡΩΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ, στην ελεύθερη πλέον Πόλη, όταν και ο ελληνικός στρατός θα παρελάσει μπροστά από τα Θεοδοσιανά τείχη και μπροστά από την αθάνατη Πύλη του Αγίου Ρωμανού. Εθνική γιορτή υπό τη βαριά σκιά του εθνοκτόνου «Ψευτορωμαϊκού», δεν μπορώ να αντέξω.

Θα περιμένω λοιπόν να με αξιώσει ο Θεός να κάνω το δικό μου τάμα. Ως τότε, απλά προσεύχομαι και ελπίζω.

Πύρινος Λόγιος

Sergioschrys@outlook.com